

מכתב לקצין מילואים

מהם הליקויים והבעיות באיסון

גדודי מילואים

אתו קנה רורבי. במשך כל זמן פעולת-הרתק, לא החליף המקלע את עמדתו, אף שהמקלען ידע כי הוא חייב לעשות זאת, כי אחרת יתגלה לאויב ולא יוכל להמשיך לפעול.

(2) פעולת חולית המרג'נט

באותו תרגיל ראינו את חולית המרג'נט כשהיא רצה עם כיתות-ההלם. נגשתי אל מפעיל המרג'נט (שנשא את המרג'נט על כתפו, כשהלו מכוסה בכיסויו) ושאלתי מה תפקידו בהתקפה זו. ענה לי: "אני צריך לסחוב את זה על הגב". ניסיתי לברר, האם הוטל עליו תפקיד מסוים בשלבי-ההסתערות או ב"שלבי-ההתארגנות — והבינתי מתשובתו כי לא הוטל עליו כל תפקיד. ואמנם, בשלבי-ההתארגנות שכב לו ה"גבר" תחת עץ, בצל, כשהמרג'נט (המכוסה עדיין) לידו, ונמנם לו קמעא. למותר להדגיש מה יקרה בקרב באם ינהג האיש כך, וכי ישנה סכנה שאם לא יושם בעת-האימונים דגש על תפקידו ופעולתו — יתבטא דבר זה אח"כ גם בקרב.

ב. ניצול תחמושת-אימונים

באותו תרגיל — שנושאו היה: "המחלקה ב" התקפת-התקלות ביום", ואשר בוצע בשלבו האחרון כתרגיל אש — נוכחתי כי זמן קצר לאחר ההתקלות ותחילת פעולת-הרתק אולה לכיתת-האש התחמושת, והחיילים שבכיתות-ההלם לא חשו עוד את הסיוע הניתן להם ע"י הרתק. לעומת זאת, לא ניצלו ה"חיילים שפעלו בהלם את כמות התחמושת שהוקצתה

שלום לך שמעון!

לאחר גמר אימוני גדודי החלטתי לבקר באימוני הגדוד שהנך משרת בו כמפקד פלוגה, ועתה הגני משוכנע כי טוב שעשיתי זאת, והסיבה הנה פשוטה. כשהנך עסוק ומרוכז באימוני יחידתך, וזמנך דחוק, יש ואינך מבחין בליקויים הנראים לאיש "מן-החוץ" כבר במבט ראשון — בליקויים שאמנם "קטנים" הנם, אך בסופו-של-דבר יש להם משמעות רצינית, ומורגשת השפעתם על הישגי האימונים. בביקורי זה נוכחתי כי חלק מהליקויים שראיתי באימוני גדוד מצויים היו גם בגדודי, ואני נוטה להניח כי הם קיימים, אולי, גם באימוני גדודים אחרים. אמנם, מיד לאחר שביקרתי בפלוגתך מסרתי לך מקצתם. אך בגלל העובדה, שבהמשך ביקורי חלוי הייתי בגור-מים נוספים, לא הספקתי להרחיב את הדיבור עליהם, ואת אשר הבטחתי לך אז הגני מקיים כעת — ואנסה להביאם לפניך.

הפעם אכתוב לך על 3 נושאים:

- (א) הקפדה על אימון-הפרט,
  - (ב) ניצול תחמושת-אימונים,
  - (ג) משך הכנת המפקדים, ושיטתה.
- א. הקפדה על אימון-הפרט

קיימת נטיה לזנוח את ההקפדה על אימון הפרט. ודאי שוויה הערה גדושה, אך אין אפשרות להתעלם ממנה: כי, בסופו של דבר, בפעולתו הנכונה בקרב של הפרט — מותנית הצלחת פעולתה של המסגרת. ביקרתי בפלוגתך בתרגיל-התקפה מחלקתי, וראיתי מספר ליקויים. הפעם אגע בבולטים שבהם — ומהם תסיק גם לגבי השאר:

(1) פעולת חוליות המקלע:

המקלע של כיתת-הרתק תפש עמדה גרועה וגלוייה, אף כי היה בקרבתו סלע שהתאים לעמדה טובה. כשהערתי על כך למקלען, הבחין בזאת מיד והחליף את העמדה, אך במקום שיציב את המקלע כשהנו מותאם למחסה (ודבר זה הצריך את קיפול הדורגל) — הציבו מעל לסלע, כשהכלי מוצב על הדורגל והוא גלוי כלפי האויב. מס' 2 של חולית-המקלע לא נשא

להם. לאחר גמר התרגיל הוברר לי כי דבר זה נבע לאו־דוקא מאי־הקצבת תחמושת מספקת לגדוד ול־פלוגה — אלא בא כתוצאה מוויסות לא־נכון של התחמושת בתקופת האימונים; ואסביר, למה אני מחזק: — כמות תחמושת האימונים המוקצבת ל־גדודי צה"ל באימונים הנה אמנם מוגבלת אך מספיקה היא לביצוע האימונים — בתנאי, שהתחמושת תרוכז רק בתרגילי־מוקד. לדוגמה: אם נושאי־אימון כו־ללים אימון־כיתה (חזרה), אימון־מחלקה ואימון־פלוגה, אין טעם "לפור" את התחמושת לכל התרגיליים, אלא צריך להקצותה ל־2-3 תרגילי אימון־מחלקה (באימון יום ולילה) ולתרגיל פלוגתי. נוסף על כך ישנה חשיבות גם לוויסות התחמושת בתוך התרגיל עצמו. לדוגמה: בתרגיל התקפת־מחלקה ביום יש לרכז את תחמושת הרובים והמקלעים ב־עיקר אצל החיילים הפועלים במסגרת כיתה־האש — ורק מיעוטה אצל החיילים הפועלים במסגרת כיתה־ההלם; ולצורך הלחימה על־היעד כדאי לנצל, נוסף לנ"ל, את התחמושת המוקצבת לתמ"קים — דבר שלא ראיתיו בתרגיל הנ"ל.

לעבור בדגל כל תרגיל ותרגיל

ג. משך הכנת המפקדים ושיטתה

בשיחה עם חברי, מפקדי הפלוגות, הוברר לי כי חלק מהמפקדים סבור כי הכנת המפקדים ה־צמודה אל תקופת אימון־הגדוד — ארוכה מדי. הנני משוכנע שדעה זו איננה תוצאה מרצון לשרת תקופה קצרה יותר (דעתי זו נובעת מהכרתי את מפקדי המילואים ואת מידת התמסרותם ליחידותיהם, על אף הקשיים האישיים הכרוכים בכך). סבורני, כי גישתם של המפקדים המחייבים את קיצור תקופת

ההכנה נובעת מאי־הבנת מטרתה של ההכנה; ואנסה להביע בקצרה את דעתי בענין זה.

מטרת הכנת המפקדים היא להביא את המפקדים שבגדוד, על כל דרגיהם, אל רמה כזו של כושר־הדרכה אשר תאפשר להם לבצע את תכנית־האימון נים המוגדרת של גדודם ביצוע יעיל־ביותר. על מנת להשיג מטרה זו מתחלקת ההכנה לשנים: א, הכרת נושאי־האימון, עד כדי כניסה לפרטי־פרטים; ב, הכרה יסודית ומפורטת של התרגילים, בשטחים אשר עליהם יבוצעו (לדוגמה: על כל מ"כ להכיר את השטח בו יבוצעו תרגילי הכיתה — שהוא אשר יד־ריכם — והלא תרגילים אלה הוכנו, כידוע לך, על־ידי הסגל הסדיר עוד לפני הפתח אימוני־הגדוד). אין להסתפק כאן בהכרה שטחית כללית אלא יש הכרח לעבור בדגל על פני שטחו של כל תרגיל ו־תרגיל, ולהכירו לפרטיו. הנסיון מורה (וכך היה גם בגדודי) כי הזמן המוקצב להכנה זו אינו מספיק — ואז יש הכרח לדחות הכרת תרגילים מסוימים אל תקופת־האימונים עצמה, דבר המביא לידי עומס־עבודה מופרז על המפקדים בשעת האימונים, ולעתים אף לידי כך שמפקד אנוס יהיה לגשת אל תרגיל כשהוא אינו מוכן. משום כך הנני סבור, כי יש לש־אוף להגדיל את משך ההכנה; והנני מציע לך לפנות בנידון כך אל מפקדך. על כל פנים, כך עשיתי אני — לאחר ששוכנעתי כי הדבר יהא לטובת אימוני גדודי.

אשר לשיטת ההכנה — הרי יש, לדעתי, להרבות בשיעורים־לדוגמה — כלומר, להטיל על המפקדים לבצע תרגילים מסוימים — כששאר חבריהם מ־שמישים להם כטוראים — תוך הקפדה כפולה: הן הקפדה על ביצוע מדויק על ידי חבריהם, המשמ־שים כטוראים — והן הקפדה על עצמם, בדוגמתם האישית (כולל לבוש וחגור).

ועוד אתי באמתחתי הערות ורעיונות נוספים, אשר בגלל קוצר־המצע לא אגע בהם הפעם — ו־הנני מבטיחך לעשות זאת בפעם הבאה.

שלך

מפקד־מדריךך לשעבר.